

Gdzie kompetencje kuratora oświaty nie sięgają?

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: niedziela, 27, maj 2018 21:49

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśloni: 1383

Stosownie do art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe, założenie szkoły lub placówki publicznej przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub osobę fizyczną wymaga zezwolenia właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego, której zadaniem jest prowadzenie szkół lub placówek publicznych danego typu, wydanego po uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty.

Zezwolenie (a tym bardziej jego odmowa) - co wynika z samej natury tego rodzaju aktu - wymaga formy decyzji administracyjnej. Zostało to zresztą wyraźnie wyartykułowane w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 88 ust. 6 ustawy, t.j. w § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i warunków udzielania i cofania zezwolenia na założenie przez osobę prawną lub osobę fizyczną szkoły lub placówki publicznej.

Przepis art. 88 ustawy Prawo oświatowe, ani żaden inny przepis tej ustawy nie wskazuje kuratora oświaty, jako organu odwoławczego właściwego do rozpoznania odwołania od decyzji starosty w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia na założenie placówki publicznej, wydanej na podstawie art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe.

Przepis art. 51 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy stanowi bowiem, że kurator oświaty, w imieniu wojewody, wykonuje zadania i kompetencje w zakresie oświaty określone w ustawie i przepisach odrębnych na obszarze województwa.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 4 pkt 17 ustawy Prawo oświatowe, ilekroć w ustawie mowa jest o kuratorze oświaty - należy przez to rozumieć kierownika kuratorium oświaty jako jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie. Kurator oświaty jest zatem kierownikiem kuratorium i przede wszystkim - terenowym (jednoosobowym) organem administracji rządowej do spraw oświaty. Sformułowanie użyte w cytowanym wyżej art. 51 ust. 1 ustawy Prawo oświatowe: "w imieniu wojewody" wskazuje, że kurator oświaty nie ma samodzielnego statusu w strukturach administracji rządowej. Podlega on bowiem wojewodzie jako zwierzchnikowi tzw. administracji zespolonej, a ustawodawca udziela mu jedynie ustawowego upoważnienia do działania za wojewodę.

Art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy, odnosi się do wydawania przez kuratora oświaty, jako organu rzeczowo właściwego, decyzji administracyjnych w pierwszej instancji. Natomiast przepis art. 51 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy Prawo oświatowe, należy rozumieć jako odstępstwo od wyrażonej w art. 17 pkt 1 k.p.a. zasady, że organami wyższego stopnia w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego są samorządowe kolegia odwoławcze. Przepis ten wskazuje na następujące rodzaje spraw rozstrzyganych w drugiej instancji przez kuratora oświaty, jako organ wyższego stopnia nad organami jednostek samorządu terytorialnego:

- zezwolenie lub odmowa udzielenia zezwolenia na założenie szkoły publicznej przez osobę fizyczną lub osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego,
- zezwolenie lub odmowa udzielenia zezwolenia na założenie szkoły niepublicznej,
- zezwolenie lub odmowa udzielenia zezwolenia na założenie placówki niepublicznej.

Ponadto, w myśl ust. 1 pkt 4 lit. b art. 51, kurator oświaty będzie działać jako organ wyższego stopnia nad dyrektorami szkół (zarówno publicznych, jak i niepublicznych) w sprawach w sprawach z zakresu obowiązku szkolnego i obowiązku nauki oraz w sprawach skreślenia uczniów z listy uczniów.

Z przepisu art. 51 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy Prawo oświatowe, nie wynika zatem, aby kurator posiadał

Gdzie kompetencje kuratora oświaty nie sięgają?

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: niedziela, 27, maj 2018 21:49

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśłony: 1383

kompetencje do działania jako organ drugiej instancji w stosunku do wydawanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego decyzji w przedmiocie zezwolenia lub odmowy udzielenia zezwolenia na założenie placówki publicznej przez osobę fizyczną lub osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego. Przepis ten odnosi się bowiem wyłącznie do szkół publicznych i niepublicznych oraz placówek niepublicznych (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 kwietnia 2018 r., III SA/Łd 89/18).

Jak zaznaczono wyżej, omawiany przepis jest wyjątkiem od wyrażonej w art. 17 pkt 1 k.p.a. zasady, że organami wyższego stopnia w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego są samorządowe kolegia odwoławcze, a zatem nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca tego przepisu.

Źródło: [CBOSA](#)